

[Baadsgaard]

gere. Vi ved udmærket, at der er et likviditetsproblem, og vi har her peget på forskellige løsningsmuligheder. Jeg mener også, der har været ført forhandlinger, og det er ikke os, der har forsinket disse forhandlinger, bare for at det kan stå helt klart.

Så sagde fru Agnete Laustsen også, at det var for stor en kvote med 9.000, men nødvendigt ville man da gå med til det.

Jeg nævnedes flere begrundelser for, at 9.000 var for lidt. Disse begrundelser er sådan set af lidt ældre dato: boligmangel osv., men det nye problem, som er kommet oven i de andre, flygtningeproblemet, synes jeg fru Agnete Laustsen gik for let hen over.

Jeg vil gerne spørge helt konkret: mener de Konservative, at man kan løse bosætningen af flygtninge – det drejer sig om 8.000, der skal bosættes inden for det kommende år – med denne boligkvote?

Så var det, som om fru Agnete Laustsen løste op for en alternativ byggeform. Jeg ved ikke rigtig, hvor langt vi skulle ned i standard for disse ungdomsboliger. Jeg kunne godt frygte, at det bliver alt for skrabet, men skal de bemærkninger tolkes sådan, at man er indstillet på eventuelt med ekstraordinære midler at sætte forsøgsprojekter i gang uden for kvoten, sådan at man kunne skaffe nogle flere bevillinger og nogle flere boliger i netop Københavns Kommune?

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg tror ikke, hr. Baadsgaard kan være ubekendt med, at netop spørgsmålet om likviditetsproblemet i forbindelse med løsning af byfornyelsen – byfornyelsen vel at mærke inden for den private kvote – gang på gang har været til drøftelse. Det er gang på gang strandet på, at Socialdemokratiet – og jeg vil i den forbindelse også tage de Radikale med – har sagt, at de er kommet med forslag, som kan løse dette problem, men vel at mærke forslag, som de selv udmærket godt har vidst har været af en så kompliceret art, at det har været totalt umuligt at arbejde med dem. Der har været forhalinger gang på gang, bare under henvisning til: jamen vi har gjort noget, vel at mærke i erkendelse af, at det er håbløst, og det ved vi også godt selv. Og mon ikke det er derfor, vi fra hele landet får at vide, også af socialdemokrater, også af samt-

lige boligselskaber: se nu at få gjort noget ved det! Brug jeres sunde fornuft, og lad være med disse skinmanøvrer!

Vedrørende spørgsmålet om bosætningen af flygtninge kunne jeg spørge hr. Baadsgaard: tror hr. Baadsgaard, at en forøgelse af den almenyttige kvote med 500, med 1.000 osv., vil løse dette problem? Det vil det ikke. Jeg har i forbindelse med andre ting, jeg har nævnt, sagt, at det er måske heller ikke af vejen en gang imellem at se de økonomiske realiteter i øjnene. Det gælder også på dette område.

Der er nu foreslået en kvote på dette område, som er større, end vi før har haft den. Den vil løse noget af problemet. Naturligvis vil den ikke løse hele problemet, det ved vi alle sammen, men det er dog et stykke ad vejen, og det er en hånds-rækning i en situation, hvor vi står over for meget store problemer, som vi vel at mærke er fælles om at løse, fordi vi er fælles om at have vedtaget den flygtningelovgivning, som vi nu i dag skal føre ud i livet bl.a. på boligområdet. Og der er mange andre områder, hvor vi også skal være fælles om det. Dette er en del af det.

Det alternative forslag til ungdomsboliger, jeg har haft i tankerne, er: var det ikke muligt, at unge mennesker kunne dele badefaciliteter og køkkenfaciliteter? Det har dog vist sig muligt på mange andre områder.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Nu ved jeg ikke, hvad fru Agnete Laustsen hører rundt omkring i landet om byfornyelsen; hvis man glemmer at fortælle, hvordan sagerne hænger sammen, kan man jo høre mange interessante ting. Men jeg ved, at fru Agnete Laustsen i hvert fald kender situationen, som den var i maj måned. Da var realiteten den, at der lå et forslag på bordet efter nogle forhandlinger mellem regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, og jeg kan i hvert fald sige på Det Radikale Venstres vegne, at vi tilsluttede os resultatet, men fik at vide af boligministeren, at det gjorde regeringen ikke.

Jeg har også fået at vide, at det ikke undlod at gøre indtryk på regeringen, at man fra grundejerside ikke kunne lide forslaget; man syntes, at man skulle have endnu mere ud af byfornyelsen end det, forslaget rummede.